

Херсонський державний університет

Схвалено
Вченою радою Херсонського
державного університету
№ 7 від 28.03.2016 р.

Затверджено
Ректор Херсонського
державного університету

В.М. Стратонов
2016 р.

Освітньо-наукова програма

«Правознавство»

підготовки здобувачів третього (освітньо-наукового)
рівня вищої освіти – доктор філософії PhD – спеціальності
081 «Право»

Херсон – 2016

Освітньо-наукова програма «Правознавство» підготовки здобувачів третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти – доктор філософії – спеціальності 081 «Право» розроблена згідно з вимогами Закону України «Про вищу освіту».

Програма відповідає третьому (освітньо-науковому) рівню вищої освіти та восьмому кваліфікаційному рівню за Національною рамкою кваліфікації.

Укладачі програми:

Стратонов В. М. – доктор юридичних наук, професор

Саїнчин О.С. – доктор юридичних наук, професор

Шкута О.О. – кандидат юридичних наук, доцент

Новіков М.М. – кандидат юридичних наук, доцент

Проценко М.В. – кандидат юридичних наук, доцент

Відповідальний секретар:

Гавловська А.О. – старший викладач

Рецензенти:

Стрельцов Євген Львович – вчений секретар Південного регіонального наукового центру Національної академії правових наук України, член-кореспондент Національної академії правових наук України, д.ю.н., професор, заслужений діяч науки і техніки України.

Лукашевич Віталій Григорович – проректор з наукової роботи, завідувач кафедри кримінального процесу та криміналістики Класичного приватного університету, д.ю.н., професор, заслужений юрист України

Слінько Сергій Вікторович – професор кафедри кримінального процесу та криміналістики Харківського національного університету внутрішніх справ, д.ю.н., професор

Програму узгоджено:

Декан юридичного факультету

доц. Казанчан А.А.

Проректор з наукової роботи

професор Федяєва В.Л.

**Структура освітньо-наукової програми
підготовки доктора філософії
з галузі 08 Право
спеціальності 081 Право**

1.	Загальна характеристика (спрямованість) освітньо-наукової програми підготовки докторів філософії з галузі 08 Право зі спеціальності 081 Право	
2.	Зміст освітньо-наукової програми	
3.	Мета і завдання освітньо-наукової програми	
4.	Стиль і методика викладання освітніх дисциплін, система оцінювання	
5.	Науково-дослідницька робота аспіранта	
6.	Аспірантська педагогічна практика	
7.	Проміжкові та підсумкова атестації	
8.	Внутрішня та зовнішня системи забезпечення якості освітньої та наукової складових підготовки докторів філософії з соціальних наук	
9.	Результати навчання та науково-дослідницької діяльності аспірантів	
10.	Програмні (загальні та фахові) компетентності випускників аспірантури	
11.	Врахування відповідності запланованих результатів навчальної та наукової діяльності потребам ринку праці та потенційним роботодавцям	
12.	Перспективи працевлаштування випускників аспірантури	
13.	Розподіл змісту освітньо-наукової програми та навчальний час за дисциплінами	
14.	Анотації дисциплін	
15.	Графік виконання індивідуального плану науково-дослідницької роботи аспірантами	

**1. Загальна характеристика (спрямованість)
освітньо-наукової програми підготовки докторів філософії
галузі 08 Право зі спеціальності 081 Право**

1.1. Науковий ступінь, який присуджується за умови засвоєння освітньо-наукової програми підготовки аспіранта та успішного захисту кваліфікаційної роботи (дисертації) – доктор філософії з права.

Доктор філософії – це освітній і водночас перший науковий ступінь, що здобувається на третьому рівні вищої освіти на основі ступеня магістра.

1.2. Нормативний термін засвоєння освітньо-наукової програми складає 4 роки.

1.3. Галузь дослідження (спеціалізація) визначається у відповідності до паспорту спеціальності.

1.4. Вимоги до рівня підготовки, який є необхідним для засвоєння освітньо-наукової програми підготовки аспірантів зі спеціальності 081 Право.

1.4.1. Особи, які бажають освоїти освітньо-наукову програму підготовки аспіранта по даній галузі наук, повинні мати другий (магістерський) рівень вищої освіти. Особи приймаються в аспірантуру на конкурсній основі.

1.4.2. Порядок зарахування до аспірантури та умови конкурсного відбору визначаються чинними Правилами прийому до ХДУ.

1.4.3. Програми вступних іспитів до аспірантури розробляється кафедрами ХДУ, які реалізують освітньо-наукову програму.

Освітньо-наукова програма передбачає надання здобувачам освітньо-наукового рівня у аспірантурі необхідних навичок для здобуття особою теоретичних знань, умінь, навичок та інших компетентностей, достатніх для продукування нових ідей, розв'язання комплексних проблем у галузі професійної та/або дослідницько-інноваційної діяльності, оволодіння методологією наукової та педагогічної діяльності, а також проведення власного наукового дослідження, результати якого мають наукову новизну, теоретичне і практичне значення.

Освітньо-наукова програма включає наступні розділи:

А. Освітня складова (44 кредитів ECTS)

I. Нормативна складова

Обов'язкові навчальні дисципліни

Дисципліни за спеціальністю

II. Варіативна частина

Дисципліни вільного вибору аспіранта

Б. Практична (професійно-наукова) складова (6 кредитів ECTS)

III. Практична підготовка

Освітньо-наукова програма розроблена відповідно до вимог Закону України «Про вищу освіту» від 01.07.2014 № 1566-VII

2. Зміст освітньо-наукової програми

Освітньо-наукова програма регламентує цілі, очікувані результати, зміст, умови та технології реалізації освітнього процесу, оцінку якості підготовки випускника аспірантури за спеціальністю 081 Право і включає в себе: навчальний план, робочі програми обов'язкових дисциплін, дисциплін за спеціальністю, дисциплін за вибором аспіранта, програму практичної підготовки.

3. Мета і завдання освітньо-наукової програми

Метою освітньо-наукової програми є:

- 1) забезпечення оволодіння аспірантами третім (освітньо-науковим) рівнем вищої освіти відповідно до восьмого кваліфікаційного рівня Національної рамки кваліфікації;
- 2) підготовка наукових та науково-педагогічних кадрів вищої кваліфікації, які здатні до інноваційної діяльності у сфері науки, освіти, юриспруденції, управління тощо.

Основні завдання підготовки аспіранта:

- оволодіння методологією наукового пізнання;
- формування навичок самостійної науково-дослідної діяльності;
- поглиблене вивчення теоретичних та методологічних основ психології;
- удосконалення філософської підготовки, орієнтованої на професійну діяльність;
- удосконалення знань іноземної мови для використання у науковій та професійній діяльності;
- формування компетентностей, які є необхідними для науково-педагогічної роботи в даній галузі;
- оволодіння загальнонауковими методами системного, функціонального та статистичного аналізу.

4. Стиль і методика викладання освітніх дисциплін, система оцінювання

Стиль навчання – активний, що дає можливість здобувачу обирати предмет та організовувати час.

Методика викладання освітніх дисциплін в аспірантурі передбачає оптимальне поєднання загальнодидактичних методів, прийомів і засобів навчання, які застосовуються для організації навчального процесу.

Форма проведення занять: лекції, семінарські, практичні заняття, самостійна робота.

Методи організації і здійснення навчально-пізнавальної діяльності:

Навчальна лекція.

В ході лекції використовуються прийоми усного викладення інформації, підтримання уваги протягом тривалого часу, активізації мислення слухачів, прийоми забезпечення логічного запам'ятовування, переконання, аргументації, доказів, класифікації, систематизації і узагальнення.

Бесіда. Бесіда організується з допомогою ретельно продуманої системи питань, що поступово підводять студентів до засвоєння системи фактів, нового поняття або закономірності. В ході застосування методу бесіди використовуються прийоми порушення питань (основних, додаткових, навідних і ін.), обговорення відповідей і думок студентів, корегування їх відповідей, прийоми формулювання висновків з бесіди.

Практичні методи навчання. Під час використання практичних методів навчання застосовуються прийоми: постановка завдання, планування його виконання, оперативного стимулювання, регулювання і контролю, аналізу підсумків практичної роботи, виявлення причин недоліків, корегування навчання для повного досягнення мети. До практичних методів відносяться також практичні задачі.

Індуктивні і дедуктивні методи навчання. Індуктивні і дедуктивні методи навчання характеризують спроможність розкривати логіку руху змісту навчального матеріалу. Застосування індуктивних і дедуктивних методів означає вибір певної логіки розкриття змісту теми, яка вивчається: від приватного до загального і від загального до приватного.

Репродуктивні і проблемно-пошукові методи навчання

Практичні роботи репродуктивного характеру відрізняються тим, що їх застосовують за зразком раніше або щойно придбання знань. При цьому в ході практичної роботи не здійснюють самостійного прирощування знань. Репродуктивні вправи особливо ефективно сприяють відпрацьовуванню практичних вмінь і навиків, бо перетворення в навик вимагає неодноразових дій за зразком. Проблемно-пошукові методи застосовуються в ході проблемного навчання а саме, що під проблемною ситуацією треба вважати невідповідність між тим, що вивчається і вже вивченим. При використанні проблемно-пошукових методів навчання викладач використовує такі прийоми: створює проблемну ситуацію (ставить питання, пропонує задачу, експериментальне завдання), організує колективне обговорення можливих підходів до рішення проблемної ситуації, стимулює висування гіпотез тощо. Студенти роблять припущення про шляхи вирішення проблемної ситуації, узагальнюють раніше набуті знання, виявляють причини явищ, пояснюють їхнє походження, вибирають найбільш раціональний варіант вирішення проблемної ситуації. Викладач обов'язково керує цим процесом на всіх етапах, а також за допомогою запитань-підказок. Наприклад бінарні методи: пояснювально-спонукальний і частково-пошуковий, спонукальний і пошуковий.

Система оцінювання: 100 бальна шкала оцінювання.

Оцінюються усні виступи, наукові доповіді, вирішення практичних завдань, моделювання ситуацій, підготовка письмових правозастосовних документів, тестова перевірка знань.

5. Науково-дослідницька робота аспіранта

Підготовка дисертації до захисту на здобуття ступеня вищої освіти «доктор філософії з права» включає оформлення дисертаційної роботи та її представлення на розширеному засіданні кафедри з подальшим поданням до спеціалізованої вченої ради з захисту дисертацій на здобуття ступеня вищої освіти «доктор філософії з права».

6. Асистентська (педагогічна) практика

Асистентська практика є невід'ємною складовою частиною процесу підготовки докторів філософії зі спеціальності 081 Право, яка проводиться для аспірантів на основі здобутого рівня вищої освіти «магістр».

Метою асистентської педагогічної практики є практичне закріплення аспірантами отриманих теоретичних знань, оволодіння сучасними методами та методиками викладання і виховання у ВНЗ, ознайомлення з формами організації та засобами навчально-виховної роботи, формування у аспірантів, на базі одержаних в університеті знань, професійних умінь і навичок, виховання потреби систематично поповнювати свої знання та творчо застосовувати їх в практичній діяльності.

Головне завдання педагогічної практики – підготовка аспірантів до професійної педагогічної діяльності в вищих навчальних закладах. Підготовка аспірантів здійснюється для забезпечення навчальних закладів кадрами, які мають знання інноваційного характеру, уміння їх практичного застосування, певний досвід розробки нових технологій навчання та виховання, володіють сучасними методами організаційно-управлінської роботи у навчальних закладах.

Компетентності та програмні результати навчання:

- вироблення професійних знань і умінь; уміння аналізувати стан проблеми;
- здатність збирати, систематизувати й узагальнювати емпіричну інформацію;
- уміння застосовувати знання на практиці;

- здатність організовувати та проводити ділові зустрічі і переговори з партнерами, підтримувати ділові контакти, використовуючи сучасні технічні засоби, засоби зв'язку та інформаційні технології.

Під час педагогічної практики аспіранти повинні оволодіти такими основними психолого-педагогічними вміннями:

Гностичні вміння:

- уміття вивчати особистість студента, колектив академгрупи;
- аналізувати психолого-педагогічну літературу;
- визначати рівень розвитку і вихованості студентів, оптимальні засоби педагогічного впливу на них;
- формулювати цілі виховної роботи та висувати конкретні педагогічні завдання;
- оцінювати власну виховну діяльність, її сильні і слабкі сторони;
- аналізувати педагогічний досвід колег і враховувати його в своїй діяльності.

Проектувальні вміння:

- уміття прогнозувати розвиток особистості кожного студента і групи в цілому;
- моделювати цілі, завдання, зміст, засоби виховного процесу;
- враховувати вікові та індивідуальні особливості студента;
- прогнозувати власну систему педагогічної діяльності;
- складати тематичний план циклу занять (модуля) та плани-конспекти окремих занять з урахуванням умов навчання і рівня підготовки студентів;
- визначати цілі заняття (практичні, соціокультурні, розвиваючі, виховні та професійні) з урахуванням ступеня навчання та місця цього заняття у циклі занять (модулі);
- обирати ефективні прийоми досягнення визначених цілей з урахуванням рівня підготовки студентів;
- створювати необхідні допоміжні засоби навчання, в тому числі технічні, для проведення занять.

Конструктивні вміння:

- уміття планувати спільно зі студентами навчально-виховну роботу;
- добирати доцільні форми і методи навчально-виховної роботи;
- планувати раціональну структуру навчально-виховних заходів, визначати методику їх проведення;
- визначати характер діяльності студентів під час проведення навчально-виховних заходів;
- конструювати прийоми взаємодії зі студентами в процесі підготовки та проведення навчально-виховних заходів.

Комунікативні вміння:

- уміття встановлювати правильні взаємовідносини зі студентами, викладачами;
- створювати сприятливе виховне середовище для розвитку інтересів, здібностей та нахилів студентів;
- впливати на студентів через організацію їх діяльності;
- регулювати міжособистісні стосунки в групі, уміло орієнтуватись у педагогічних ситуаціях;
- передбачати, прогнозувати поведінку студентів у відповідь на педагогічні впливи;
- визначати об'єкти контролю навчальної діяльності студентів і добирати відповідні їм способи контролю, в тому числі тестові;
- помічати помилки студентів, розуміти їх характер та тактовно їх виправляти,

використовуючи різні способи виправлення помилок;

- керувати власними емоціями, поведінкою в процесі взаємовідносин зі студентами.

Організаторські вміння:

- організовувати виконання розробленого плану заняття;
- забезпечувати навчальну діяльність студентів згідно з планом заняття;
- вносити методично виправдані корективи в план заняття з урахуванням конкретної ситуації, що склалася на занятті;
- вчити студентів найбільш раціональним прийомам самостійної роботи над навчальним матеріалом у позааудиторній роботі;
- раціонально поєднувати на занятті колективні (фронтальні, малогруповні, парні) та індивідуальні форми роботи з урахуванням особливостей кожної з них;
- методично доцільно застосовувати традиційні допоміжні засоби, а також візуальні, аудіовізуальні технічні та електронні засоби навчання;
- уміння стимулювати розвиток колективу студентів і кожного зі студентів, їх активність, ініціативу та самодіяльність;
- пробуджувати у студентів впевненість у своїх можливостях;
- спільно зі студентами організовувати їх життєдіяльність, наповнюючи її цікавими творчими справами;
- сприяти накопиченню у студентів соціального досвіду, формуванню позитивних рис;
- адекватно, справедливо оцінювати досягнення кожного студента;
- ефективно організовувати свою діяльність і свій час.

Розвиваючо-виховні вміння:

- реалізовувати загальноосвітній, розвиваючий, виховний та соціокультурний потенціал навчального матеріалу заняття;
- формувати і розвивати на основі навчального матеріалу інтелектуальну та емоційну сфери особистості студента, його пізнавальні інтереси;
- вирішувати завдання морального, культурного, естетичного, гуманістичного та міжкультурного виховання студентів. Дослідницькі вміння:
- вивчати ставлення студентів до предмета і виявляти рівень сформованості їх професійних навичок і вмінь;
- проводити з урахуванням ступеня навчання методичний аналіз навчального матеріалу з метою прогнозування можливих труднощів його засвоєння та добору оптимальних шляхів попередження помилок;
- проводити спостереження та комплексний аналіз відвіданих занять з теоретичним обґрунтуванням різних сторін навчальної діяльності;
- спостерігати, аналізувати та узагальнювати досвід викладачів і аспірантів-практикантів, переносити ефективні прийоми і форми роботи в практику своєї педагогічної діяльності;
- вивчати психолого-педагогічну і методичну літературу і теоретично осмислювати навчальний процес, а також удосконалювати свою роботу, використовуючи описані в науковій літературі нові форми та прийоми навчання.

7. Проміжкові та підсумкова атестації

Навчальні досягнення аспірантів оцінюються із застосуванням різних поточних та кінцевих форм контролю та атестації, що визначаються чинними документами університету.

Педагогічний контроль здійснюється з дотриманням вимог об'єктивності, індивідуального підходу, систематичності і системності, всебічності та професійної спрямованості контролю.

Контроль навчальної роботи аспірантів денної та заочної форми навчання здійснюється під час аудиторних занять, що проводяться відповідно до розкладу, а також шляхом перевірки результатів самостійно виконаних ними завдань (самостійної роботи), індивідуальних завдань, передбачених програмами дисциплін.

Використовуються такі методи контролю (усного, письмового), які мають сприяти підвищенню мотивації аспірантів до навчально-пізнавальної діяльності. Відповідно до специфіки фахової підготовки перевага надається усному, письмовому, практичному методу контролю знань.

Поточний контроль – здійснюється під час проведення семінарських занять шляхом опитування аспірантів і виступає засобом активізації навчального процесу та підвищення його ефективності. Він включає як традиційні методи оцінки знань студентів у відповідності до розроблених критеріїв, так і методи експрес-аналізу знань за допомогою програмованого контролю чи комп'ютерної техніки.

Підсумковий контроль – здійснюється за результатами вивчення дисципліни у вигляді усних чи письмових екзаменів та заліків.

8. Внутрішня та зовнішня системи забезпечення якості освітньої та наукової складових підготовки докторів філософії з права

Система забезпечення якості освітньої та наукової складових підготовки докторів філософії з галузі 08 Право на базі кафедри галузевого права ХДУ має за мету забезпечення високої якості підготовки докторів філософії з відповідної спеціальності.

Основні задачі системи:

- забезпечення необхідного рівня підготовки магістрів-випускників кафедри до вступу до аспірантури;
- забезпечення необхідного рівня наукового керівництва навчання та наукової діяльності аспірантів;
- забезпечення високого рівня навчального процесу для аспірантів;
- надання аспірантам необхідного матеріально-технічного та дидактичного забезпечення;
- забезпечення наукового співробітництва з провідними науковими та навчальними закладами країни та зарубіжжя;
- забезпечення виробничих та педагогічних практики як на кафедрі, так і в інших наукових та освітніх установах.

Кафедра здійснює підготовку магістрів зі спеціальностей 081 «Право». Наукове керівництво магістерськими дисертаціями здійснюють доктори наук. Кращих випускників цих спеціальностей кафедра рекомендує до аспірантури. Програма вступних іспитів узгоджена з спеціальністю та спеціалізацією аспірантури.

Науковими керівниками аспірантів є доктори наук, що належать до наукової школи. Темі досліджень узгоджуються з тематикою відділу 100. Темі дисертацій аспірантів узгоджуються з тематикою досліджень вказаного відділу.

Переважає більшість навчальних дисциплін буде викладатися докторами наук, професорами кафедри, які є членами наукової школи «Актуальні питання кримінального процесу

і криміналістики» (керівник - доктор юридичних наук, професор, Заслужений юрист України В.М.Стратонов).

На кафедрі галузевого права ХДУ є необхідне апаратне та програмне забезпечення для наукової діяльності (робочі місця, обладнані Інтернет, спеціальні програмні системи, необхідна література та періодичні наукові видання, бібліотека наукових видань на електронних носіях).

Кафедра має тісні багаторічні наукові та методичні зв'язки з Південним регіональним науковим центром Академії правових наук, Університетом Коменського в Братиславі (Словаччина), Дніпропетровським державним університетом внутрішніх справ, Київським національним університетом імені Тараса Шевченка, Українською школою законотворчості Інституту законодавства Верховної Ради України, Харківським національним університетом внутрішніх справ, Класичним приватним університетом, Прикарпатським національним університетом імені Василя Стефаника, Ірпінською фінансово-юридичною академією, Івано-Франківським університетом права імені Короля Данила Галицького.

9. Результати навчання та науково-дослідницької діяльності аспірантів

Практична складова освітньо-наукової програми (робота над дисертацією, участь в наукових заходах, написання статей тощо) включає в себе декілька етапів

Перший етап

Визначення та формулювання теми дисертації. Обговорення її з науковим керівником. Виступ з обґрунтуванням актуальності обраної теми дослідження та затвердження її на засіданні відповідного наукового підрозділу. Виступ з обґрунтуванням актуальності обраної теми дослідження та затвердження її на засіданні Вченої ради. Опрацювання та аналіз доробків з проблеми дослідження, що складатиме концептуальну основу дисертаційної роботи. Підготовка до обговорення першого варіанту першого розділу дослідження на засіданні відповідного наукового підрозділу.

Другий етап

Виступ на предмет звітування про результати дослідження. Обговорення першого варіанту першого розділу дисертаційної роботи на засіданні відповідного наукового підрозділу. Продовження розробки теоретичних та методичних аспектів дослідження, висунення робочих гіпотез дослідження та їхня аналітично-експериментальна перевірка, корекція дослідницьких методик. Підготовка до обговорення на засіданні кафедри першого варіанту другого розділу дослідження.

Третій етап

Виступ на предмет звітування про результати дослідження. Обговорення варіанту другого розділу дисертаційної роботи на засіданні відповідного наукового підрозділу. Аналітично-експериментальна перевірка висунутих гіпотез та концептуальних положень дослідження. Підготовка до обговорення на засіданні відповідного наукового підрозділу першого варіанту третього розділу дослідження.

Четвертий етап

Виступ на предмет звітування про результати дисертаційного дослідження. Обговорення варіанту третього розділу дисертаційної роботи на засіданні відповідного наукового підрозділу. Аналіз результатів дослідження, перевірка одержаних результатів щодо їхньої статистичної

значущості, коригування змісту концептуальних положень. Обговорення та затвердження остаточного варіанту дисертаційної роботи на засіданні відповідного наукового підрозділу. Підготовка автореферату дисертаційної роботи. Оформлення дисертаційного дослідження згідно з вимогами ВАК України. Попередній розгляд дисертації на засіданні відповідного наукового підрозділу. Подання дисертації до захисту у спеціалізованій вченій раді.

Результатами навчання та науково-дослідницької діяльності аспірантів є

знання:

- наявність поглиблених наукових та практичних знань про особливості новітніх теорій, концепцій, підходів щодо розуміння сутності базових категорій права;
- вивчення системи законодавчого регулювання відносин, що складаються у сфері здійснення та захисту майнових та особистих немайнових прав фізичних та юридичних осіб;
- розуміння тенденцій втілення правового регулювання у різних сферах суспільного буття;
- розвиток навичок юридично-грамотного застосування правових норм;
- формування знань про сутність та організацію політики в сфері боротьби зі злочинністю та кримінально-правової політики на регіональному та місцевому рівні з урахуванням специфіки об'єкту управління;
- особливості реалізації політики в сфері боротьби зі злочинністю на різних її рівнях;
- сучасного стану та перспектив реалізації кримінально-правової політики;
- доктрини кримінально-правової політики;

вміння:

- застосовувати теоретичні знання у сфері права у власній науково-дослідній та практичній діяльності;
- оперувати базовою термінологією та категоріальним апаратом права;
- орієнтуватися у системі українського законодавства та прослідковувати його розвиток;
- давати правову оцінку правовідносинам;
- порівнювати, аналізувати та тлумачити норми законодавства;
- приймати обґрунтовані рішення з питань реалізації політики в сфері боротьби зі злочинністю;
- продукувати нові ідеї, розв'язувати комплексні проблеми у галузі професійної та/або дослідницько-інноваційної діяльності;
- застосовувати методологію наукової та педагогічної діяльності;
- проводити власне наукове дослідження, результати якого мають наукову новизну, теоретичне та практичне значення.

10. Програмні (загальні та фахові) компетентності випускників аспірантури

Програмні загальні компетентності:

- здатність застосовувати закони формальної логіки у процесі інтелектуальної діяльності;
- здатність використовувати іншомовну літературу у професійній сфері;
- навички роботи в комп'ютерних мережах, збір, аналіз та управління інформацією, навички використання програмних засобів;
- володіння навичками ділового спілкування рідною та іноземними мовами на високому професійному рівні, знання та розуміння наукової правничої термінології;

- здатність сумлінно виконувати професійні обов'язки, діяти відповідно до етичних мотивів;
- здатність скеровувати зусилля, поєднуючи результати різних досліджень та аналізу, вчасно подавати результат.

Програмні фахові компетентності:

- здатність застосовувати в професійній діяльності положення національного, європейського та міжнародного законодавства;
- здатність до здійснення дослідницької діяльності на основі знання та критичного аналізу правових проблем, вміння обирати оптимальні методи дослідження, обробляти результати досліджень, аналізувати їх з урахуванням актуальних наукових і практичних джерел;
- компетентність у загальнотеоретичних проблемах, питаннях нормотворення та правозастосування, глибоке розуміння принципу верховенства права та проблем його реалізації в Україні;
- обізнаність щодо європейського права та проблем гармонізації законодавства України із законодавством ЄС;
- здатність розробляти нормативно-правові акти, зокрема, локального характеру;
- здатність кваліфіковано застосовувати нормативно-правові акти в різних сферах юридичної діяльності, вміння реалізовувати норми матеріального та процесуального права в професійній діяльності;
- здатність виявляти, припиняти правопорушення;
- здатність кваліфіковано тлумачити нормативно-правові акти;
- здатність давати кваліфіковані юридичні висновки і консультації в конкретних сферах юридичної діяльності;
- здатність приймати обґрунтовані та ефективні управлінські рішення.

11. Врахування відповідності запланованих результатів навчальної та наукової діяльності потребам ринку праці та потенційним роботодавцям

Отримані аспірантами теоретичні знання, практичні вміння та навички в освітній, науково-дослідній діяльності є необхідними і достатніми для їх подальшого працевлаштування в якості науково-педагогічних працівників (викладачів, методистів) у вищих навчальних закладах з викладання навчальних дисциплін правового спрямування та організації наукової діяльності, а також в якості практикуючих юристів, працівників юридичних управлінь, відділів державних органів, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій м.Херсона та Херсонської області.

Існує постійний попит на кваліфікованих працівників за відповідними посадами. Для вищих навчальних закладів це пов'язано з необхідністю кадрового забезпечення освітньої діяльності, проходження ліцензування або акредитації надання освітніх послуг за відповідними спеціальностями. Для органів державної влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ це пов'язано із потребою поєднання управлінської, організаційно-виховної діяльності керівного складу, провідних фахівців із здійсненням професійної юридичної діяльності, а також науково-дослідною роботою в сфері права.

12. Перспективи працевлаштування випускників аспірантури

Доктор філософії є фахівцем, підготовленим до здійснення професійної діяльності у сфері викладацької роботи та юридичної практики. Ця сфера характеризується тим, що пов'язана з викладанням у вищій школі та виконанням функцій держави, наданням юридичних послуг громадянам та суб'єктам підприємницької діяльності, розглядом юридичної справи, здійсненням юридично значущих дій і юридичною кваліфікацією, первинної аналітичної роботи і виконання спеціальних робіт, пов'язаних із застосуванням знань у галузі національного права. Результати професійної діяльності закріплюються у відповідних процесуальних документах, які мають офіційний характер, встановлену законом форму.

В сфері викладацької діяльності працевлаштування аспірантів передбачається у вищі навчальні заклади.

В сфері юридичної практики та професійної діяльності виділяється правоустановча діяльність, правотворча, правозастосовча діяльність, контрольна діяльність докторів філософії в сфері права.

З урахуванням вимог ринку праці прогнозованою зоною професійної діяльності є:

К. 80.30.0 Вища освіта

К. 74.11.1. Діяльність адвокатських об'єднань і індивідуальна адвокатська діяльність

К. 74.11.2. Нотаріальна діяльність

К. 74.14.0. Консультації з питань комерційної діяльності і управління

К. 74.5. Добір і забезпечення персоналом

К. 74.60.0. Слідча діяльність і забезпечення безпеки

Л. 75.23.1. Діяльність судів

Л. 75.23.2. Діяльність органів прокуратури

Л. 75.23.3. Діяльність системи по виконанню покарань

Л. 75.24.1. Охорона і забезпечення громадського порядку

Фахівець здатен виконувати зазначену професійну роботу і може займати посади:

№ з/п	Код КП	Код СПДТР	Професійна назва роботи
	2421.1	23667	Молодший науковий співробітник
	2421.1	23667	Науковий співробітник (правознавство)
	2421.1	—	Науковий співробітник-консультант (правознавство)
	2421.2	20059	Адвокат
	2421.2	24341	Помічник прокурора
	2421.2	24450	Прокурор
	2421.2	24451	Прокурор-криміналіст
	2422	—	Суддя
	2429	24173	Нотаріус
	2429	24176	Нотаріус державний
	2429	24758	Радник
	2429	24740	Слідчий

	2429	24743	Слідчий з особливо важливих справ
	2429	25500	Юристконсульт
	2442.2	—	Кримінолог
	24422	—	Соціолог з ефективності покарання правопорушників
	3441	—	Інспектор митний
	3442	—	Державний податковий інспектор
	3442	24496	Ревізор–інспектор податковий
	3442		Старший державний податковий інспектор

а також за переліком штатних посад у міністерствах і відомствах:

помічника голови суду, консультанта нотаріальної контори, інспектора відділу працевлаштування, інспектора відділу кадрів, юриста-претензійника.

13. Розподіл змісту освітньо-наукової програми та навчальний час за дисциплінами

Загальна кількість кредитів освітньої складової програми за чотири роки навчання становить: 50 кредитів.

30 год. = 1 кредит.

За умови освоєння ОНП і успішного захисту кваліфікаційної роботи (дисертації на здобуття наукового ступеня доктора філософії) присуджується науковий ступінь кандидат наук.

У разі дострокового освоєння освітньо-наукової програми підготовки доктора філософії з права і успішного захисту дисертації аспіранту присуджують ступінь незалежно від терміну навчання в аспірантурі.

У підзаголовку «Відповідальність» вказано університетські структури, що є відповідальними за підготовку та проведення відповідних дисциплін освітньо-наукової програми аспірантури. Ці підрозділи на своїх засіданнях обговорюють, визначають та вносять у протокол не пізніше серпня кожного поточного року: спецкурси, семінари, викладачів, що їх проводитимуть; об'єм індивідуального матеріалу дослідження, що має виконати аспірант; дати проведення піврічних і річних атестацій.

Профільююча кафедра: Кафедра галузевого права юридичного факультету (ГП).

АММВ – кафедра англійської мови та методики її викладання

ФСГН – кафедра філософії та соціально-гуманітарних наук

ППОМ – кафедра педагогіки, психології й освітнього менеджменту

ІПЕК – кафедра інформатики, програмної інженерії та економічної кібернетики

ІТДП – кафедра історії та теорії держави і права

І рік навчання
Освітня програма

	Назва курсу	Загальна кількість год.	Аудиторні год.	Самостійна робота год.	Кредити	Відповідальність
1	Англійська мова	120	40	80	4	АММВ
2	Історія та філософія науки	120	40	80	4	ФСГН
3	Методи наукових досліджень та планування експерименту	90	30	60	3	ІТДП
4	Актуальні проблеми кримінально-правової політики	90	30	60	3	ГП
5	Криміналістична теорія пізнавальної діяльності / Сучасні проблеми правової науки	60	20	40	2	ГП
РАЗОМ		480	160	320	16	

ІІ рік навчання
Освітня програма

	Назва курсу	Загальна кількість год.	Аудиторні год.	Самостійна робота год.	Кредити	Відповідальність
1	Англійська мова	90	30	60	3	АММВ
2	Педагогіка та психологія вищої школи	90	30	60	3	ППОМ
3	Актуальні проблеми кримінально-правової політики	60	20	40	2	ГП
4	Методологія управління проектами та програмами / Методика роботи з науковим текстом/ Друга іноземна мова	90	30	60	3	ГП
5	Міжнародно-правові стандарти в кримінальному процесі / Теоретичні основи кримінально-правової кваліфікації	120	40	80	4	ГП
6	Криміналістична теорія пізнавальної діяльності / Сучасні проблеми правової науки	60	20	40	2	ГП
РАЗОМ		510	170	340	17	

III рік навчання
Освітня програма

	Назва курсу	Загальна кількість год.	Аудиторні год.	Самостійна робота	Кредити	Відповідальність
1	Сучасні інформаційні технології в освіті і науці	90	30	60	3	ШПЕК
2	Методика та методологія кримінально-процесуальних досліджень	90	30	60	3	ГП
3	Сучасний стан та перспективи розвитку криміналістики в Україні	60	20	40	2	ГП
4	Міжнародно-правові стандарти в кримінальному процесі / Теоретичні основи кримінально-правової кваліфікації	30	10	20	1	ГП
РАЗОМ		270	90	180	9	

IV рік навчання
Освітня програма

	Назва курсу	Загальна кількість год.	Аудиторні год.	Самостійна робота	Кредити	Відповідальність
1	Сучасний стан та перспективи розвитку криміналістики в Україні	60	20	40	2	ГП
РАЗОМ		60	20	40	2	

14. Анотації дисциплін

АНГЛІЙСЬКА МОВА

Статус: дисципліна нормативної підготовки

Семестр: 1-4

Метою викладання навчальної дисципліни є практичне оволодіння англійською мовою у різних видах мовленнєвої комунікації, що дає можливість: вільно читати оригінальну літературу англійською мовою з відповідної галузі знань; перекладати і анотувати інформацію з англомовних джерел; вести співбесіду англійською мовою за темами, що пов'язані з науковою роботою аспіранта зі спеціальності.

Завдання навчальної дисципліни:

- сформувати загальні та професійно-орієнтовані комунікативні мовленнєві компетенції (лінгвістичну, соціолінгвістичну і прагматичну) для забезпечення їхнього ефективного спілкування в академічному та професійному середовищі;
- сформувати загальні компетенції; сприяти розвитку здібностей до самооцінки та здатності до самостійного навчання, що дозволить продовжувати навчання в академічному і професійному середовищі;
- залучити до академічних видів діяльності, які активізують і далі розвивають увесь спектр їхніх пізнавальних здібностей;
- допомогти у формуванні загальних компетенцій з метою розвитку їх особистої мотивації;
- зміцнювати впевненість аспірантів як користувачів мови, а також їх позитивне ставлення до вивчення мови;
- сприяти становленню критичного самоусвідомлення та вмінь спілкуватися і робити вагомий внесок у міжнародне середовище, що постійно змінюється;
- досягти широкого розуміння важливих і різнопланових міжнародних соціокультурних проблем для того, щоб діяти належним чином у культурному розмаїтті професійних та академічних ситуацій.

Предметом вивчення навчальної дисципліни є: подальший розвиток іншомовної комунікативної компетентності у різних сферах мовленнєвої комунікації.

Вимоги до знань і умінь:

Знати:

- граматичні структури, що є необхідними для вираження відповідних функцій та понять, а також для розуміння і продукування широкого кола оригінальних та адаптованих текстів в академічній та професійній сферах;
- правила англійського синтаксису, щоб дати можливість розпізнавати оригінальні професійно-орієнтовані тексти та продукувати власні тексти в академічній та професійній сферах;
- мовні форми, властиві для наукового, офіційного та розмовного реєстрів академічного і професійного мовлення.

Уміти:

- розуміти, як мовленнєва поведінка в академічному і професійному середовищі України відрізняє від інших при порівнянні мовних і мовленнєвих культур;
- розуміти різні засоби вираження складових культури у конкретних мовних професійних контекстах і те, яким чином вони співвідносяться одна з одною;

- застосовувати міжкультурні реалії у процесі безпосереднього усного і писемного спілкування в академічному та професійному середовищі;

- дотримуватися норм мовленнєвої поведінки та культури мовлення в типових академічних, професійних, соціокультурних та соціопобутових ситуаціях, а також знати правила мовленнєвої взаємодії між людьми у різних ситуаціях спілкування.

Структура дисципліни: Поняття стиль, принципи поділу на стилі. Науковий стиль та його специфіка. Синтаксис наукового стилю. Термінологічна лексика та способи її утворення. Особливості художнього тексту, його категорії. Етапи аналізу художнього тексту. Актуалізація мовних одиниць на різних рівнях художнього тексту. Вживання форм інфінітиву після модальних слів. Поняття про форми інфінітиву. Вживання інфінітиву без частки *to*. Синтаксичні функції інфінітиву. Об'єктний та суб'єктний інфінітивний комплекс. Прийменниковий інфінітивний комплекс. Поняття про форми герундія. Категорії часу, стану герундія. Функції герундія в реченні. Особливості вживання герундія в реченні. Утворення предикативних конструкцій з герундієм. Умовний спосіб. Наукові напрями започаткованого дослідження. Проблема дослідження. Тема. Гіпотеза дослідження. Методологія дослідження. Обґрунтування дослідження. Текст роботи. Висновки. Результати експерименту. Анотація. Резюме в авторефераті. Переклад тексту за профілем дисертаційного дослідження. Продукування власного тексту з опорою на профільну терміносистему. Дискусія по тексту. Анотування публіцистичного тексту. Анотування наукового тексту. Складання словника термінологічного апарату за темою наукового дослідження. Висвітлення основних напрямів дисертаційного дослідження (*summary*). Мовна і мовленнєва культура науковця. Мовленнєва поведінка та культура мовлення в типових академічних, професійних, соціально-культурних та соціально-побутових ситуаціях.

Методи викладання: лекції, практичні заняття, індивідуальні консультації.

Методи оцінювання: бали за різні види роботи (за практичні завдання, самостійну роботу, поточні контрольні роботи тощо).

Мова викладання: англійська.

Тривалість: кредитів 7 (всього – 210 год., лекції – 32 год., практичні – 38 год., самостійна робота – 140 год.)

Форма контролю: екзамен.

ІСТОРІЯ ТА ФІЛОСОФІЯ НАУКИ

Анотація до дисципліни

Статус: дисципліна нормативної підготовки

Семестр: 1-2

Метою викладання навчальної дисципліни «Історія та філософія науки» є загальнонаукова та методологічна підготовка докторів філософії різних галузей науки.

Завдання навчальної дисципліни:

Теоретичні:

- забезпечення глибокого засвоєння основних проблем і питань історії та філософії науки;

- сприяння формуванню високого рівня світоглядної культури науковця.

Практичні:

- вміння використовувати історично-наукові знання та методологічні настанови в сучасних конкретно-наукових та міждисциплінарних дослідженнях.

Предметом вивчення навчальної дисципліни є наука як когнітивний та соціокультурний феномен. Знання історії науки являють собою необхідний фундамент загальнотеоретичної підготовки, що дозволяє зрозуміти логіку наукового процесу, природу і сутність наукових відкриттів, наукових революцій, їх світоглядні аспекти.

Вимоги до знань і умінь:

Знати:

- основні теоретичні положення всіх тем програми.

Вміти:

- вільно орієнтуватися у першоджерелах та основній сучасній теоретичній літературі;
- чітко, послідовно і несуперечливо викладати свої думки, робити аргументовані наукові висновки.

Структура дисципліни: Предмет філософії науки як напряму сучасної філософії. Наука як соціокультурний феномен. Структура наукового пізнання. Методи наукового пізнання. Динаміка наукового пізнання. Основні методологічні програми сучасності та методологічні проблеми конкретних наук.

Методи викладання: лекції, практичні заняття, індивідуальні консультації.

Методи оцінювання: бали за різні види роботи (за практичні завдання, самостійну роботу, поточні контрольні роботи тощо).

Мова викладання: українська.

Тривалість: кредитів 4 (всього – 120 год., лекції – 22 год., семінарські – 18 год., самостійна робота – 80 год.)

Форма контролю: екзамен.

СУЧАСНІ ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ОСВІТІ І НАУЦІ

Анотація до дисципліни

Статус: дисципліна нормативної підготовки

Семестр: 5-6

Мета курсу: забезпечення загальної теоретичної підготовки аспірантів, яка слугуватиме основою для їхньої практичної роботи, пов'язаної з викладацькою діяльністю; опанування новітніми інформаційними технологіями у галузі освіти; формування інформаційної культури та готовності аспірантів до майбутньої професійної діяльності в умовах її інформатизації; стимулювання інтелектуальної активності аспірантів, становлення творчої, активної, відповідальної та ініціативної особистості, яка б гармонійно поєднувала у собі духовний, психічний, інтелектуальний та інформаційний розвиток.

Завдання курсу:

У результаті вивчення навчальної дисципліни студент повинен

знати:

- визначення інформації, технологічний процес її опрацювання, її види та властивості;
- принципи роботи сучасних операційних систем;
- технологію створення, редагування текстових файлів, електронних таблиць, баз даних, вимоги до створення презентацій;
- способи розміщення і отримання інформації з Інтернету, принципи роботи в мережі та технологію роботи з поштовими службами;

вміти:

- створювати, редагувати та видаляти різнотипні файли;

- створювати текстові документи, презентації, електронні таблиці, бази даних та інші об'єкти;
- виконувати фінансові, статистичні та інші обчислення, будувати складні формули та проводити фільтрацію даних в електронних таблицях;
- використовувати вбудовані програмні модулі для статистичного аналізу;
- будувати бази даних, створювати та змінювати форми та запити;
- вести пошук інформації у мережі Інтернет, свідомо користуватися послугами електронної пошти.

Предмет вивчення навчальної дисципліни – інформаційні процеси і технології в освітньому та науково-дослідному процесі.

Структура дисципліни:

Предмет і основні категорії навчальної дисципліни «Сучасні інформаційні технології в освіті». Інформаційно-освітнє середовище. Мережні технології навчання. Навчальний заклад як організаційна структура дистанційного навчання. Технічні і програмні засоби забезпечення технології дистанційного навчання. Інтеграція педагогічних і інформаційно-комунікаційних технологій. Використання Інтернет-технологій і ресурсів у вищій школі. Інформаційні системи наукового призначення. Системи організації взаємодії міжнародного наукового співробітництва. Наукометричні системи та бази даних.

Методи оцінювання: бали за різні види роботи (за практичні завдання, самостійну роботу, поточні контрольні роботи тощо).

Мова викладання: українська.

Тривалість: кредитів 3 (всього – 90 год., лекції – 14 год., практичні – 16 год., самостійна робота – 60 год.)

Форма контролю: залік.

МЕТОДИ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ ТА ПЛАНУВАННЯ ЕКСПЕРИМЕНТУ

Статус: дисципліна нормативної підготовки

Семестр: 1-2

Анотація до дисципліни

Мета дисципліни – прищепити науковцям навички оперування категоріально-понятійним апаратом методологічного знання, досягнути засвоєння ними вихідних логічних та логіко-методологічних процедур, що ними користується сучасна наука, перш за все на ґрунті соціально-гуманітарних наук. Ознайомити аспірантів із ідеями видатних представників світової та української методологічної думки; сприяти розумінню ними значення логічного апарату наукового пошуку для підвищення ефективності науки; зорієнтувати студентів щодо актуальних проблем сучасної наукової методології, в тому числі – в соціально-гуманітарному пізнанні. Сформувати у аспірантів вміння з нових дослідницьких позицій формулювати загальну методологічну базу та логіку власного наукового дослідження.

Завдання навчальної дисципліни:

- ознайомлення аспірантів з основними етапами наукових досліджень.
- розкриття методології, методики і методів наукових досліджень;
- розвиток дослідницьких здібностей у аспірантів у сфері проблем сучасної юридичної науки;
- формування уявлення про експериментальні дослідження як необхідний етап отримання емпіричного наукового знання у сфері юриспруденції;

- закріплення навичок дослідницької та експериментальної діяльності.

Предметом дисципліни є наукове мислення, його форми і логіка, наукова творчість.

Вимоги до знань і умінь

Знати:

- основні етапи наукових досліджень;
- сутність наукової методології, методики та методів;
- основні поняття та терміни теорії планування експерименту
- визначення процедури планування експерименту та вимог, що пред'являються до об'єкта дослідження, факторам, відгукам та математичної моделі.

Вміти:

- складати план-програму наукового дослідження;
- складати план-програму наукового експерименту;
- обирати засоби проведення експерименту;
- здійснювати обробку і аналіз експериментальних даних.

Структура дисципліни: Наука як особлива форма пізнання, сфера культури та соціальний інститут. Наука як вид пізнавальної діяльності та феномен сучасної цивілізації. Поняття наукового пізнання. Наукове пізнання як предмет методологічного аналізу. Методологічні засади наукового дослідження. Основні поняття і категорії наукової методології. Методи наукового пізнання. Метод і методологія. Класифікація методів. Метод теоретичних і емпіричних досліджень. Сучасні тлумачення сутності наукової методології та місця в ній логіки. Роль логічних процедур у формуванні і функціонуванні наукового знання. Інформаційна база наукового пізнання. Організація наукового дослідження.

Методи викладання: лекції, практичні заняття, індивідуальні консультації.

Методи оцінювання: бали за різні види роботи (за практичні завдання, самостійну роботу, поточні контрольні роботи тощо).

Мова викладання: українська.

Тривалість: кредитів 3 (всього – 90 год., лекції – 22 год., семінарські – 8 год., самостійна робота – 60 год.)

Форма контролю: залік.

ПЕДАГОГІКА ТА ПСИХОЛОГІЯ ВИЩОЇ ШКОЛИ

Статус: дисципліна нормативної підготовки

Семестр: 3-4

Анотація до дисципліни

Мета курсу: формування обізнаності у науковців з основ історії педагогіки та дидактики вищої школи, ознайомлення зі специфікою навчального процесу в Україні та європейських державах, психологічними засадами організації освітнього процесу у вищій школі, підготовка до викладання педагогічних та гуманітарних дисциплін у вищих навчальних закладах. Допомога у засвоєнні теоретичних знань, формуванні вмінь та навичок діяльності викладача вищої школи; підготовка до проходження педагогічної практики.

Завдання курсу:

- формування теоретичних уявлень про методику викладання у вищій школі як навчальну дисципліну, її мету, завдання;
- ознайомлення з поняттями, категоріями, методами, технологіями методики викладання

у вищій школі;

- з'ясування місця дисципліни в системі наук;
- висвітлення особливостей методів викладання у вищій школі;
- ознайомлення зі структурою і змістом навчального процесу у ВНЗ;
- оволодіння педагогічними формами освітньої взаємодії зі студентами, навчитися творчо застосовувати знання і способи діяльності, засвоєнні під час вивчення навчальних дисциплін;
- освоєння планування, організації та аналіз різноманітні види навчальних і позааудиторних занять;
- використання найбільш ефективних методів навчання, виховання і розвитку студентів;
- набуття початкового досвіду ведення науково-методичної роботи, дослідно-експериментальних форм педагогічної діяльності;
- ознайомлення з кращим педагогічним досвідом викладачів ВНЗ України, апробація найбільш ефективних прийомів і методів навчання, що застосовуються в системі викладання навчальних дисциплін.

У результаті вивчення навчальної дисципліни студент повинен

знати:

- загальні закономірності розвитку систем вищої освіти України;
- принципи, нормативно-правові документи вищої освіти України;
- основні завдання та етапи формування вищої освіти України;
- шляхи і засоби адаптації Європейської системи перезарахування кредитів (ECTS) у вищу освіту України;
- основні шляхи запровадження, структуру і компоненти кредитно-модульної системи організації навчального процесу (КМСОНП) у вищих навчальних закладах України;

вміти:

- складати індивідуальний навчальний план студента;
- розробляти структурно-логічну схему підготовки фахівців за напрямом базової підготовки;
- складати навчальний план підготовки фахівців за напрямом базової освіти;
- розробляти структуру залікового кредиту курсу (за вибором); розробляти шкалу оцінювання навчальної діяльності з курсу (за вибором).

Предметом дисципліни є: психолого-педагогічні засади педагогічної діяльності у вищій школі.

Структура дисципліни: Педагогіка вищої школи як наука, її предмет, завдання та методи науково-педагогічних досліджень. Дидактика вищої школи як наука. Її завдання, основні категорії та принципи. Навчальний процес у вищій школі як система організаційних і дидактичних засобів. Поняття про методи, форми та прийоми навчання у вищій школі. Процес, шляхи і засоби виховання студентської молоді. Особливості розвитку особистості студента. Типологія особистості студента та викладача. Психологія професійної освіти. Психологія діяльності викладача в умовах вищої школи. Психолого-педагогічні особливості студентів як суб'єктів навчання і виховання.

Методи викладання: лекції, практичні заняття, індивідуальні консультації.

Методи оцінювання: бали за різні види роботи (за практичні завдання, самостійну роботу, поточні контрольні роботи тощо).

Мова викладання: українська.

Тривалість: кредитів 3 (всього – 90 год., лекції – 18 год., семінарські – 12 год., самостійна робота – 60 год.)

Форма контролю: екзамен.

МЕТОДИКА ТА МЕТОДОЛОГІЯ КРИМІНАЛЬНО-ПРОЦЕСУАЛЬНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

Анотація до дисципліни

Статус: дисципліна за спеціальністю

Семестр: 5-6

Мета дисципліни – формування у студентів комплексу теоретичних знань і прикладних навичок дослідження методики та методології кримінально-процесуальних досліджень

Завдання навчальної дисципліни:

- ознайомлення студентів з методикою та методологією кримінально-процесуальних досліджень;
- розкриття у студентів узагальнених систематизованих знань про методику та методологію кримінально-процесуальних досліджень;
- забезпечення у студентів розвитку дослідницьких здібностей в сфері методики та методології кримінально-процесуальних досліджень;
- закріплення у студента навичок самостійного аналізу методики та методології кримінально-процесуальних досліджень.

Предметом дисципліни є системне вивчення методики та методології кримінально-процесуальних досліджень, методологічних основ їх поняття та сутності, класифікації методів кримінально-процесуальних досліджень.

Вимоги до знань і умінь:

знати:

- поняття, предмет, систему і методи кримінально-процесуальних досліджень;
- методологічні основи кримінально-процесуальних досліджень їх поняття та сутність;
- поняття і сутність кримінально-процесуальної методології;
- класифікацію кримінально-процесуальних методів;

вміти:

- систематизувати й обробляти статистичні дані щодо явищ кримінально-процесуального характеру;
- використовувати в професійній діяльності методи аналізу й моделювання;
- діагностувати стан злочинності в Україні;
- аналізувати стан сучасного кримінально-правового середовища;
- обирати методи та методику теоретичного та практичного дослідження кримінально-процесуальних явищ;
- з'ясувати причинно-наслідкові зв'язки, аналізувати й узагальнювати зовнішню і внутрішню управлінську інформацію.

Структура дисципліни:

Поняття, предмет, система і методи кримінально-процесуальних досліджень. Система криміналістики. Предмет криміналістики. Методологічні основи кримінально-процесуальних досліджень, їх поняття та сутність. Поняття і сутність кримінально-процесуальної методології. Класифікація методів кримінально-процесуальних досліджень. Групофікація як окремий метод кримінально-процесуальних досліджень.

Методи викладання: лекції, практичні заняття, індивідуальні консультації.

Методи оцінювання: бали за різні види роботи (за практичні завдання, самостійну роботу, поточні контрольні роботи тощо).

Мова викладання: українська.

Тривалість: кредитів 3 (всього – 90- год., лекції – 16 год., семінарські – 14 год., самостійна робота – 60 год.)

Форма контролю: залік.

СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ КРИМІНАЛІСТИКИ В УКРАЇНІ

Анотація до дисципліни

Статус: дисципліна за спеціальністю

Семестр: 6-7

Мета дисципліни – ознайомити аспірантів з сучасним станом та перспективами розвитку криміналістики в Україні.

Завдання навчальної дисципліни:

- ознайомити аспірантів з інноваційною спрямованістю стратегії розвитку сучасної криміналістики в Україні;
- допомогти аспірантам опанувати методи стратегічного планування розвитку криміналістики;
- ознайомити аспірантів з новими методиками розслідування злочинів, новими технічними засобами, що використовують криміналісти для виявлення, попередження, розкриття і розслідування злочинів.

Предметом дисципліни є комплекс правовідносин, що формуються в процесі розвитку криміналістичних знань і умінь щодо виявлення, попередження, розкриття і розслідування злочинів суб'єктами криміналістичної діяльності.

Вимоги до знань та умінь:

Знати:

- предмет криміналістики, її завдання, структуру, місце в системі інших наук;
- проблеми криміналістичних теорій, криміналістичну термінологію;
- стан криміналістичної техніки, напрями її розвитку, приклади використання новітніх технічних розробок для розслідування злочинів;
- поняття, сутність і зміст криміналістичної тактики, зміст і порядок проведення слідчих (розшукових) дій;
- методи й засоби розкриття і розслідування конкретних видів і груп злочинів, поняття криміналістичної характеристики злочинів, слідчої ситуації і версії;
- види судових експертиз, які виконуються експертними установами в Україні; види криміналістичних експертиз, які виконують експертно-криміналістичні підрозділи МВС України.

Вміти:

- оцінювати сучасний стан та прогнозувати перспективи розвитку криміналістики в Україні;
- розкривати зміст криміналістичних термінів: розкриття злочину, розслідування злочину, версії, слідча ситуація, тактичне рішення, тактична операція, слідчі (розшукові) дії;
- аналізувати первинні матеріали про вчинене кримінальне правопорушення, висувати версії, планувати первинні і наступні слідчі дії;
- формулювати питання для вирішення експертом по кожній з видів криміналістичних експертиз;

- аналізувати основи взаємодії слідчого, прокурора, оперативних підрозділів в процесі розслідування злочинів;
- визначати потреби слідчого в питаннях використання спеціальних знань експертами і спеціалістами.

Структура дисципліни:

Зародження і становлення спеціальних знань у практиці розслідування злочинів (історичний аспект). Виникнення і розвиток криміналістики. Сучасний стан криміналістики в Україні. Сучасний стан і перспективи розвитку загальної теорії криміналістики. Сучасний стан і перспективи криміналістичної техніки. Сучасний стан і перспективи криміналістичної тактики проведення слідчих (розшукових) дій. Сучасний стан і перспективи методики розслідування окремих видів злочинів. Стан науково-дослідних інститутів судових експертиз. Експертно-криміналістичні підрозділи МВС України. Нові види судових експертиз. Стан наукових досліджень в сфері криміналістики.

Методи викладання: лекції, практичні заняття, індивідуальні консультації.

Методи оцінювання: бали за різні види роботи (за практичні завдання, самостійну роботу, поточні контрольні роботи тощо).

Мова викладання: українська.

Тривалість: кредитів 4 (всього – 120 год., лекції – 20 год., семінарські – 20 год., самостійна робота – 80 год.)

Форма контролю: екзамен.

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОЇ ПОЛІТИКИ

Анотація до дисципліни

Статус: дисципліна за спеціальністю

Семестр: 2-3

Мета дисципліни – формування у студентів комплексу теоретичних знань і прикладних навичок дослідження сучасної теорії кримінально-правової політики України: визначення її предмету, задач, джерел, типів та принципів, місця у загальній правовій політиці боротьби зі злочинністю, взаємозв'язку з іншими елементами (складовими) правової політики у сфері боротьби зі злочинністю, визначення основних завдань та перспективних напрямків її реалізації та вдосконалення чинного кримінального законодавства.

Завдання навчальної дисципліни:

- вивчення основ формування теорії кримінально-правової політики, основних об'єктивних закономірності суспільного розвитку, які впливають і враховуються при її розробці;
- ознайомлення студентів з поняттям, задачами, предметом української кримінально-правової політики, її джерелами та типами, принципами її теорії та реалізації;
- вивчення історії української кримінально-правової політики;
- аналізувати питання взаємозв'язку та співвідношення предмету та системи наукових основ кримінально-правової політики із предметами та системами суміжних елементів (кримінально-процесуальної, кримінально-виконавчої та кримінологічної) політик у сфері боротьби зі злочинністю;
- вивчення питання реалізації кримінально-правової політики через застосування кримінального закону в практиці діяльності органів досудового слідства та суду.

Предметом дисципліни є поняття, завдання, предмет, джерела, типи, принципи кримінально-правової політики, її реалізація через застосування кримінального закону, наукові основи криміналізації та декриміналізації діянь та проблеми вдосконалення чинного

кримінального законодавства України.

Вимоги до знань і умінь

Знати:

- основні теоретичні проблеми кримінально-правової політики;
- взаємозв'язок кримінально-правової політики з іншими елементами політики у сфері боротьби зі злочинністю;
- шляхи реалізації кримінально-правової політики;
- спеціальні питання розвитку кримінально-правової політики через вдосконалення кримінально-правових норм і інститутів.

Вміти:

- аналізувати взаємозв'язок кримінально-правової політики як системоутворюючого елемента правової політики у сфері боротьби зі злочинністю, з іншими елементами цієї системи-кримінально-процесуальною, кримінально-виконавчою та кримінологічною (профілактичною) політикою;
- визначати основні параметри реалізації кримінально-правової політики через застосування кримінального закону;
- відмежовувати види застосування кримінального закону, виявляти проблемні моменти, що мають місце в цій діяльності;
- аналізувати вчення про криміналізацію та декриміналізацію діянь, існуючі проблеми у цій сфері.

Структура дисципліни: кримінально-правова політика як елемент внутрішньої політики держави; завдання кримінально-правової політики; джерела та типи кримінально-правової політики; принципи кримінально-правової політики; історія української кримінально-правової політики; кримінально-правова і кримінально-процесуальна політики; кримінально-правова політика і кримінально-виконавча політика; кримінально-правова і кримінологічна (профілактична) політики; реалізація кримінально-правової політики через застосування кримінального закону; види застосування кримінального закону; ефективність кримінально-правової політики; основні напрямки криміналізації та декриміналізації діянь; питання розвитку норм і інститутів Загальної частини Кримінального кодексу України.

Методи викладання: лекції, практичні заняття, індивідуальні консультації.

Методи оцінювання: бали за різні види роботи (за практичні завдання, самостійну роботу, поточні контрольні роботи тощо).

Мова викладання: українська.

Тривалість: кредитів 5 (всього – 150 год., лекції – 26 год., семінарські – 24 год., самостійна робота – 100 год.)

Форма контролю: екзамен.

МЕТОДОЛОГІЯ УПРАВЛІННЯ ПРОЕКТАМИ ТА ПРОГРАМАМИ

Анотація до дисципліни

Статус: дисципліна вільного вибору аспіранта

Семестр: 3-4

Мета дисципліни – формування у аспірантів компетентностей для розробки теоретико-методологічних засад власного дисертаційного дослідження, ознайомлення їх з теоретичними основами та способами організації пізнавального процесу, що характеризують пізнання з погляду

його загальних форм, можливостей пізнавальних засобів та механізмів, які зумовлюють логічну послідовність дисертаційного дослідження.

Завдання навчальної дисципліни:

- ознайомлення студентів з розробкою та обґрунтуванням концепції проєктів;
- ознайомлення студентів з методикою оцінки ефективності проєктів;
- ознайомлення студентів з плануванням проєктної діяльності;
- ознайомлення студентів з прийняттям проєктних рішень.

Предметом дисципліни є розкриття основних положень методології розробки і управління проєктами як інструменту планування, вирішення назрілих проблем та виконання завдань, пов'язаних з розвитком людини і суспільства.

Вимоги до знань і умінь:

Знати:

- теорію проєктної методології та її організаційно-процедурні аспекти;
- сучасні моделі професійного управління проєктами;
- сучасні методи професійного управління проєктами;
- сучасні технології професійного управління проєктами;

Вміти:

- застосовувати сучасний інструментарій управління проєктами;
- здійснювати моніторинг і оцінювання стану проєкту;
- розробляти на основі проєктного підходу конкретні заходи щодо оптимізації функції управління проєктами;
- приймати науково обґрунтовані рішення щодо управління проєктами.

Структура дисципліни: Поняття проєкту. Класифікація проєктів. Особливості наукових, освітніх проєктів. Життєвий цикл проєкту. Основні фази життєвого циклу проєкту. Розроблення проєкту. Методологія розробки, управління та оцінювання проєктів. Логічна рамка проєкту. Планування: визначення основних компонентів логічної рамки. Форми і джерела фінансування проєктів. Форми фінансування проєктів. Запровадження проєкту. Управління інтеграцією проєкту. Моніторинг та оцінювання проєкту. Методологія моніторингу проєктів. Життєздатність результатів проєкту. Основні типи і характеристики результатів проєкту.

Методи викладання: лекції, практичні заняття, індивідуальні консультації.

Методи оцінювання: бали за різні види роботи (за практичні завдання, самостійну роботу, поточні контрольні роботи тощо).

Мова викладання: українська.

Тривалість: кредитів 3 (всього – 90 год., лекції – 18 год., семінарські – 12 год., самостійна робота – 60 год.)

Форма контролю: залік.

МЕТОДИКА РОБОТИ З НАУКОВИМ ТЕКСТОМ

Анотація до дисципліни

Статус: дисципліна вільного вибору аспіранта

Семестр: 3-4

Мета дисципліни – формування обізнаності аспірантів із методикою роботи з науковим

текстом, розширення уявлення про наукову мову, основні категорії, властивості, структуру, мовні засоби наукового тексту; опанування технологією роботи з науковим текстом, розвиток умінь і навичок мовностилістичного аналізу наукового тексту; допомога аспірантам в досконалому засвоєнні сучасних норм української наукової мови й у застосуванні їх у власних наукових текстах (статтях, монографіях, дисертаціях тощо) на граматичному, орфографічному та лексико-семантичному рівнях; створення якісних наукових текстів тощо.

Завдання навчальної дисципліни:

- ознайомлення студентів з методикою роботи з науковим текстом;
- розкриття у студентів узагальнених систематизованих знань про методику роботи з науковим текстом;
- забезпечення у студентів розвитку дослідницьких здібностей в сфері методики роботи з науковим текстом;
- закріплення у студента навичок самостійного аналізу наукового тексту

Предметом дисципліни є культура писемного наукового мовлення.

Вимоги до знань і умінь:

Знати:

- поняття, предмет, систему методику роботи з науковим текстом;
- психолого-педагогічні основи роботи з науковими текстами;
- психологічні особливості сприйняття наукових текстів;
- поняття і сутність методів роботи з науковим текстом;
- загальну методика написання наукового тексту;
- структурування змістової частини;

Вміти:

- уміти систематизувати й обробляти науковий текст;
- уміти використовувати в професійній діяльності методи аналізу й моделювання;
- працювати з текстом для наукових видань
- вміти виділяти ознайомчий, структурний та змістовий аспекти наукового тексту;
- редагувати відповідні наукові матеріали;
- оформлювати бібліографію.
- забезпечити належний навчально-методичний рівень тексту.

Структура дисципліни:

Наукова мова як комунікативний феномен. Філософія і прагматика. Мовна структура наукового стилю за рівнями. Комунікативно-прагматична специфіка наукових текстів. Робота з науковим текстом. Граматичні і словотвірні норми у структурі сучасного наукового тексту. Лексичні норми у структурі сучасного наукового тексту.

Методи викладання: лекції, практичні заняття, індивідуальні консультації.

Методи оцінювання: бали за різні види роботи (за практичні завдання, самостійну роботу, поточні контрольні роботи тощо).

Мова викладання: українська.

Тривалість: кредитів 3 (всього – 90 год., лекції – 18 год., семінарські – 12 год., самостійна робота – 60 год.)

Форма контролю: залік.

ДРУГА ІНОЗЕМНА МОВА

Статус: дисципліна вільного вибору аспіранта

Семестр: 3-4

Метою викладання навчальної дисципліни є практичне оволодіння іноземною мовою у різних видах мовленнєвої комунікації, що дає можливість вільно читати оригінальну літературу іноземною мовою з відповідної галузі знань; перекладати і анотувати інформацію з іншомовних джерел; вести співбесіду іноземною мовою за темами, що пов'язані з науковою роботою аспіранта зі спеціальності.

Завдання навчальної дисципліни:

- сформувані загальні та професійно-орієнтовані комунікативні мовленнєві компетенції (лінгвістичну, соціолінгвістичну і прагматичну) для забезпечення їхнього ефективного спілкування в академічному та професійному середовищі;
- сформувані загальні компетенції; сприяти розвитку здібностей до самооцінки та здатності до самостійного навчання, що дозволить продовжувати навчання в академічному і професійному середовищі;
- залучити до академічних видів діяльності, які активізують і далі розвивають увесь спектр пізнавальних здібностей;
- допомогти у формуванні загальних компетенцій з метою розвитку їх особистої мотивації;
- зміцнювати впевненість аспірантів як користувачів мови, а також їх позитивне ставлення до вивчення мови;
- сприяти становленню критичного самоусвідомлення та вмінь спілкуватися і робити вагомий внесок у міжнародне середовище, що постійно змінюється;
- досягти широкого розуміння важливих і різнопланових міжнародних соціокультурних проблем для того щоб діяти належним чином у культурному розмаїтті професійних та академічних ситуацій.

Предметом вивчення навчальної дисципліни є подальший розвиток іншомовної комунікативної компетентності у різних сферах мовленнєвої комунікації.

Вимоги до знань і умінь:

Знати:

- граматичні структури, що є необхідними для вираження відповідних функцій та понять, а також для розуміння і продукування широкого кола оригінальних та адаптованих текстів в академічній та професійній сферах;
- правила іншомовного синтаксису, щоб дати можливість розпізнавати оригінальні професійно-орієнтовані тексти та продукувати власні тексти в академічній та професійній сферах;
- мовні форми, властиві для наукового, офіційного та розмовного реєстрів академічного і професійного мовлення.

Уміти:

- розуміти як мовленнєва поведінка в академічному і професійному середовищі України відрізняє від інших при порівнянні мовних і мовленнєвих культур;
- розуміти різні засоби вираження складових культури у конкретних мовних професійних контекстах і те, яким чином вони співвідносяться одна з одною;
- застосовувати міжкультурні реалії у процесі безпосереднього усного і писемного спілкування в академічному та професійному середовищі;

- дотримуватися норм мовленнєвої поведінки та культури мовлення в типових академічних, професійних, соціокультурних та соціопобутових ситуаціях, а також знати правила мовленнєвої взаємодії між людьми у різних ситуаціях спілкування.

Структура дисципліни: Поняття стилю, принципи поділу на стилі. Науковий стиль та його специфіка. Синтаксис наукового стилю. Термінологічна лексика та способи її утворення. Особливості художнього тексту, його категорії. Етапи аналізу художнього тексту. Актуалізація мовних одиниць на різних рівнях художнього тексту. Вживання форм інфінітиву після модальних слів. Поняття про форми інфінітиву. Синтаксичні функції інфінітиву. Об'єктний та суб'єктний інфінітивний комплекс. Прийменниковий інфінітивний комплекс. Поняття про форми герундія. Категорії часу, стану герундія. Функції герундія в реченні. Особливості вживання герундія в реченні. Утворення предикативних конструкцій з герундієм. Умовний спосіб. Наукові напрями започаткованого дослідження. Проблема дослідження. Тема. Гіпотеза дослідження. Методологія дослідження. Обґрунтування дослідження. Текст роботи. Висновки. Результати експерименту. Анотація. Резюме в авторефераті. Переклад тексту за профілем дисертаційного дослідження. Продукування власного тексту з опорою на профільну терміносистему. Дискусія по тексту. Анотування публіцистичного тексту. Анотування наукового тексту. Складання словника термінологічного апарату за темою наукового дослідження. Висвітлення основних напрямів дисертаційного дослідження (summary). Мовна і мовленнєва культура науковця. Мовленнєва поведінка та культура мовлення в типових академічних, професійних, соціально-культурних та соціально-побутових ситуаціях.

Методи викладання: лекції, практичні заняття, індивідуальні консультації.

Методи оцінювання: бали за різні види роботи (за практичні завдання, самостійну роботу, поточні контрольні роботи тощо).

Мова викладання: іноземна мова.

Тривалість: кредитів 3 (всього – 90 год., лекції – 30 год., практичні – 12 год., самостійна робота – 60 год.)

Форма контролю: залік.

МІЖНАРОДНО-ПРАВОВІ СТАНДАРТИ В КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ

Анотація до дисципліни

Статус: дисципліна вільного вибору аспіранта

Семестр: 4-5

Мета дисципліни - ознайомити аспірантів з механізмом запровадження міжнародно-правових стандартів в кримінальний процес України.

Завдання навчальної дисципліни:

- сформулювати у аспірантів уявлення про міжнародно-правові стандарти в кримінальному процесі;
- ознайомити аспірантів з правовим механізмом запровадження і реалізації міжнародно-правових стандартів у кримінальному провадженні;
- формування у аспірантів комплексу знань про міжнародно-правові аспекти кримінального процесу в Україні.

Предметом дисципліни є міжнародно-правові стандарти в кримінальному процесі, які запроваджуються в норми кримінального провадження в Україні, порядок використання норм міжнародно-правових актів в кримінальному провадженні.

Вимоги до знань і умінь:

Знати:

- перелік міжнародно-правових актів, які регулюють питання кримінального провадження і мають бути запроваджені в Україні;
- особливості застосування практики Європейського суду з прав людини у кримінальному провадженні;
- нормативний та сутнісний зміст принципів міжнародно-правових актів;
- проблеми імплементації міжнародно-правових актів, що регулюють питання кримінального провадження;
- механізм дії регуляторного впливу міжнародних правових стандартів під час проведення слідчих (розшукових) дій у кримінальному провадженні.

Вміти:

- застосовувати сучасні міжнародно-правові досягнення в кримінальному процесі;
- аналізувати зміст міжнародно-правових актів для використання їх положень в кримінальному провадженні;
- досліджувати правовий механізм імплементації і реалізації міжнародно-правових стандартів в кримінальне процесуальне право України;
- аналізувати особливості застосування практики Європейського суду з прав людини у кримінальному провадженні;
- забезпечувати права, свободи та законні інтереси учасників кримінального провадження відповідно до стандартів міжнародних правових актів;
- використовувати міжнародні правові стандарти кримінального процесу при застосуванні запобіжних заходів, виконанні гласних і негласних слідчих (розшукових) дій.

Структура дисципліни:

Міжнародно-правові акти у системі джерел кримінального процесу України. Міжнародно-правові акти як джерело кримінального процесуального законодавства України. Особливості застосування практики Європейського суду з прав людини у кримінальному провадженні. Теоретичні та прикладні проблеми імплементації міжнародних правових актів у кримінальне судочинство України. Принципи міжнародних правових актів і практика Європейського суду з прав людини в механізмі забезпечення прав, свобод та законних інтересів у кримінальному судочинстві. Запровадження міжнародних правових стандартів під час проведення окремих негласних слідчих (розшукових) дій. Використання міжнародних правових актів і практики Європейського суду з прав людини при застосуванні запобіжних заходів у кримінальному провадженні.

Методи викладання: лекції, практичні заняття, індивідуальні консультації.

Методи оцінювання: бали за різні види роботи (за практичні завдання, самостійну роботу, поточні контрольні роботи тощо).

Мова викладання: українська.

Тривалість: кредитів 5 (всього – 150 год., лекції – 26 год., семінарські – 24 год., самостійна робота – 100 год.)

Форма контролю: екзамен.

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОЇ КВАЛІФІКАЦІЇ

Анотація до дисципліни

Статус: дисципліна вільного вибору аспіранта

Семестр: 4-5

Мета дисципліни – формування у студентів комплексу теоретичних знань і прикладних

навичок дослідження з питань теоретичних основ кримінально-правової кваліфікації.

Завдання навчальної дисципліни:

- ознайомлення студентів з основними проблемами теоретичних основ кримінально-правової кваліфікації;
- розкриття узагальнених систематизованих знань про визначення та види злочинів;
- розвиток дослідницьких здібностей у студентів у сфері проблем кримінально-правової кваліфікації,
- закріплення навичок самостійної кваліфікації злочинів.

Предметом дисципліни є фундаментальні проблеми кваліфікації злочинів, вироблення у студентів практичних навичок щодо кримінально-правової кваліфікації злочинів, підготовка студентів до практичної діяльності, яка стосується кримінально-правових та кримінально-процесуальних відносин.

Вимоги до знань і умінь

Знати:

- основні проблеми теоретичних основ кримінально-правової кваліфікації;
- проблемні питання щодо поняття та видів злочинів;
- склади злочинів та відмінності між ними;
- судову практику щодо кваліфікації злочинів.

Вміти:

- відмежовувати один від одного суміжні склади злочинів;
- самостійно здійснювати кримінально-правову кваліфікацію злочинів;
- самостійно складати процесуальні документи щодо кримінально-правової кваліфікації.

Структура дисципліни: основні проблеми теоретичних основ кримінально-правової кваліфікації; розкриття узагальнених систематизованих знань про визначення та види злочинів; розвиток дослідницьких здібностей у студентів в сфері проблем кримінально-правової кваліфікації; закріплення навичок самостійної кваліфікації злочинів.

Методи оцінювання: бали за різні види роботи (за практичні завдання, самостійну роботу, поточні контрольні роботи тощо).

Мова викладання: українська.

Тривалість: кредитів 5 (всього – 150 год., лекції – 26 год., семінарські – 24 год., самостійна робота – 100 год.)

Форма контролю: екзамен.

КРИМІНАЛІСТИЧНА ТЕОРІЯ ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Анотація до дисципліни

Статус: дисципліна вільного вибору аспіранта

Семестр: 2-3

Мета дисципліни – формування у студентів комплексу теоретичних знань і прикладних навичок дослідження логіко-гносеологічних, методологічних, організаційно-правових і криміналістичних аспектів пізнавальної діяльності у кримінальному процесі.

Завдання навчальної дисципліни:

- вивчення історії становлення та розвитку основних категорій кримінально-процесуального пізнання;
- ознайомлення студентів з основами кримінально-процесуального пізнання;

- розкриття предмета, структури кримінально-процесуального пізнання та визначення його місця у процесі розслідування злочинів;
- розвиток дослідницьких здібностей у студентів в сфері проблем кримінально-правового пізнання;
- закріплення навичок тактичного та організаційно-методичного характеру при самостійному розкритті злочинів.

Предметом дисципліни є фундаментальні проблеми кримінально-процесуального пізнання, вироблення у студентів навичок тактичного та організаційно-методичного характеру при самостійному розкритті злочинів, підготовка студентів до практичної діяльності, яка стосується кримінально-правових та кримінально-процесуальних відносин.

Вимоги до знань і умінь

Знати:

- основні проблеми теоретичних основ кримінально-процесуального пізнання;
- проблемні питання здійснення кримінально-процесуального пізнання;
- склади злочинів та відмінності між ними;
- об'єкт та предмет окремої криміналістичної теорії пізнавальної діяльності;
- структура окремої криміналістичної теорії пізнавальної діяльності;
- засоби кримінально-процесуального пізнання;
- розвиток окремої криміналістичної теорії пізнавальної діяльності.

Вміти:

- аналізувати механізми організаційно-тактичного регулювання пізнавальної діяльності слідчого;
- відмежовувати інформаційні основи пізнавальної діяльності слідчого в процесі побудови версій та планування початкового етапу розслідування;
- самостійно визначати основні начала прийняття криміналь-процесуальних рішень;
- складати кримінально-процесуальні документи;
- застосовувати основи ефективної взаємодії слідчого з іншими учасниками процесу на практиці.

Структура дисципліни: загальна характеристика пізнання у кримінальному судочинстві; загальнонаукові основи кримінально-процесуального пізнання; суб'єкти кримінально-процесуального пізнання; завдання кримінально-процесуального пізнання; місце, роль та межа пізнавальної діяльності; аналіз практики пізнавальної діяльності слідчого під час розслідування злочинів; форми та види пізнавальної діяльності слідчого; зміст пізнавальної діяльності; об'єкт та предмет окремої криміналістичної теорії пізнавальної діяльності; структура окремої криміналістичної теорії пізнавальної діяльності; засоби кримінально-процесуального пізнання; розвиток окремої криміналістичної теорії пізнавальної діяльності.

Методи викладання: лекції, практичні заняття, індивідуальні консультації.

Методи оцінювання: бали за різні види роботи (за практичні завдання, самостійну роботу, поточні контрольні роботи тощо).

Мова викладання: українська.

Тривалість: кредитів 4 (всього – 120 год., лекції – 20 год., семінарські – 20 год., самостійна робота – 80 год.)

Форма контролю: залік.

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОЇ НАУКИ

Анотація до дисципліни

Статус: дисципліна вільного вибору аспіранта

Семестр: 4-5

Мета дисципліни – вивчення ролі правової науки у житті українського суспільства, а також ознайомлення з її актуальними проблемами, від рішення яких залежить правотворча та правозастосовна діяльність.

Завдання навчальної дисципліни:

- здійснення аналізу з позицій сучасного наукознавства місця і ролі юридичної науки в системі соціально-гуманітарного знання, впровадження до юриспруденції проблематики гуманітарних наук XXI століття;
- вивчення особливостей взаємодії і основних тенденцій розвитку вітчизняної та зарубіжної правової науки, її зв'язків із практикою, перш за все у сфері забезпечення прав і свобод особи, а також інформаційних технологій;
- виокремлення сучасних проблем юридичної науки шляхом аналізу спеціальної літератури і правових актів, оцінки поглядів вітчизняних та зарубіжних учених на ці проблеми;
- обґрунтування наукових позицій по дискусійним питанням, формулювання висновків і пропозицій щодо удосконалення діючого законодавства і практики його застосування.

Предметом дисципліни виступають сучасні особливості та проблеми формування правової науки в Україні.

Вимоги до знань і умінь

Знати:

- місце і роль юридичної науки в системі сучасного гуманітарного знання;
- критерії оцінки політико-правових доктрин;
- основні проблеми сучасної юридичної науки, її структуру і критерії класифікації;
- тенденції розвитку сучасної світової і вітчизняної юридичної науки і практики;
- методологію юриспруденції як самостійної галузі юридичного пізнання;
- сучасні уявлення про наукове пізнання та юридичне пізнання як діяльність;
- сталі і образи юридичного пізнання;
- світовий досвід юриспруденції та його вплив на розвиток вітчизняної юридичної науки у сучасних умовах.

Вміти:

- застосовувати отримані знання для розуміння закономірностей розвитку держави і права; для використання у процесі правотворчості і науково-дослідницькій роботі;
- розробляти наукові критерії оцінки сучасних політико-правових доктрин;
- методологічно грамотно і науково досліджувати становлення і розвиток юридичної науки;
- вільно орієнтуватися в особливостях і досягненнях сучасної юридичної науки та методології юридичного наукового пізнання, вірно обирати найбільш ефективні методи і логічні прийоми дослідження правової матерії в рамках конкретних юридичних наук і конкретної юридичної практики.

Структура дисципліни: юридична наука як явище сучасної культури, її поняття та структура; теорія держави і права як узагальнююча юридична наука; онтологічні, логіко-гносеологічні, аксіологічні проблеми сучасної юридичної науки; архаїчні правові культури та їх вплив на розвиток сучасної вітчизняної юридичної науки; світова юриспруденція XX та XXI

століття, її досягнення, досвід та вплив на розвиток вітчизняної юридичної науки.

Методи викладання: лекції, практичні заняття, індивідуальні консультації.

Методи оцінювання: бали за різні види роботи (за практичні завдання, самостійну роботу, поточні контрольні роботи тощо).

Мова викладання: українська.

Тривалість: кредитів 4 (всього – 120 год., лекції – 20 год., семінарські – 20 год., самостійна робота – 80 год.)

Форма контролю: залік.

15. Графік виконання індивідуального плану науково-дослідницької роботи аспірантами

Аспіранти проводять наукові дослідження згідно з індивідуальним планом наукової роботи, в якому визначаються зміст, строки виконання та обсяг наукових робіт, а також запланований строк захисту дисертації протягом строку підготовки в аспірантурі.

Індивідуальний план наукової роботи погоджується здобувачем з його науковим керівником (консультантом) та затверджується вченою радою вищого навчального закладу (наукової установи) протягом двох місяців з дня зарахування здобувача до вищого навчального закладу (наукової установи).

Індивідуальний план наукової роботи є обов'язковим до виконання здобувачем відповідного ступеня і використовується для оцінювання успішності запланованої наукової роботи.

- Профілююча кафедра: кафедра галузевого права ХДУ.
- НОВ – Науково-організаційний відділ (Аспірантура)

I курс				
	Наукова діяльність	Виконаний обсяг робіт	Терміни	Відповідальність
	Написання наукових статей	1 стаття	Річна атестація – жовтень поточного року	Профілююча кафедра
	Участь у конференціях + тези	1 конференція	Річна атестація – жовтень поточного року	Профілююча кафедра
	Дослідження/індивідуальна робота	Презентація розширеного тексту Докторського проекту обсягом 25-30 ст., який включає: - конкретизований опис запропонованої теми дисертаційного дослідження; - виклад дослідницьких запитань; - аргументація актуальності теми; - критичний огляд літератури, яка стосується тематики потенційної дисертації; - аргументований виклад потенційної наукової новизни результатів дослідження; - опис методології та методів дослідження та аргументація їх вибору; - конкретизований календарний	Річна атестація – жовтень поточного року	Профілююча кафедра

		план подальшої дослідницької роботи; - опис потенційних ризиків, обмежень; - аргументація реалістичності плану.		
	Піврічна та річна атестації	Презентація детального звіту	Травень та жовтень кожного академічного року	Профілююча кафедра, НОВ
II курс				
	Написання наукових статей	2 статті	Річна атестація – жовтень поточного року	Профілююча кафедра
	Участь у конференціях + тези	2 конференції	Річна атестація – жовтень поточного року	Профілююча кафедра
	Дослідження/індивідуальна робота	50 сторінок тексту дисертації	Річна атестація – жовтень поточного року	Профілююча кафедра
	Піврічна та річна атестації	Презентація детального звіту	Травень та жовтень кожного академічного року	Профілююча кафедра, НОВ
III курс				
	Написання наукових статей	2 статті	Річна атестація – жовтень поточного року	Профілююча кафедра
	Участь у конференціях + тези	2 конференції	Річна атестація – жовтень поточного року	Профілююча кафедра
	Дослідження/індивідуальна робота	100 сторінок тексту дисертації	Річна атестація – жовтень поточного року	Профілююча кафедра
	Піврічна та річна атестації	Презентація детального звіту	Травень та жовтень кожного академічного року	Профілююча кафедра, НОВ
IV курс				
	Попередній захист дисертаційного дослідження	Чорновий варіант дисертації	Квітень – поточного року	Профілююча кафедра
	Завершення дисертації. Публічний захист	Остаточний варіант дисертації	Червень-вересень поточного року	Профілююча кафедра. НОВ